

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΤΟ ΑΛΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΤΟ ΑΛΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ

Σ. Σ. Χαρκιανάκη
Τὸ Ἄλγος τῆς Παρρησίας

Πρώτη ἔκδοση, Ἀθήνα 1996

Ἑκδόσεις Δόμος

ISBN 960-353-028-X

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης, 242 Cleveland St, Redfern, 2016 Australia

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 360 55 32, Fax 36 37 304
Ὑποκατάστημα: Δ. Γούναρη 28, 546 21 Θεσσαλονίκη, Τηλ. 287 622

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΤΟ ΑΛΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, 1978
Παραλήρημα τοῦ νότου, 1979
Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, 1980
Εἰς ὦτα ἀκουόντων, 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, 1982
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, 1983
Τροπικὰ ἰδιόμελα, 1984
Μεροληψίες, 1985
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ I, 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, 1987
Χέρια σκιᾶς, 1988
Διάκριση πνευμάτων, 1989
Νοσταλγία παραμέτρων, 1990
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ II, 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 1991
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 1992
Σπασμένοι συνειρμοί, 1993
Ὑγρὰ τοπία, 1994
Τεφρές ἀχτές, 1995
Ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ III, 1996

ΤΟ ΑΛΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ

*Μέσα στὸν ὕπνο μου ὅλο βρέχει
γεμίζει λάσπη τ' ὄνειρό μου.*

Μίλτ. Σαχτούρης

Καὶ λὲς καὶ λὲς
καὶ σκέφτεσαι
καὶ γράφεις
τὶς περισσότερες ὥρες ὅμως
σωπαίνεις
εἴτε γιὰτὶ κάποιος σοῦ κλέβει
τὶς λέξεις
εἴτε γιὰτὶ τ' ὄνειρο σὲ θαμπώνει.
Τὸ πρόβλημα τὸ δικό σου
ὄχι ὁ πόνος
ἀπ' τὸ σκοτάδι καὶ τὴ λάσπη
τῶν πραγμάτων
ἐσένα πιὸ πολὺ σὲ τυραννᾷ
ἓνα τριμμένο ἀλφάβητο
πεντάγραμμο λειψό.

Μελβούρνη 2-1-95

ΤΟ ΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

Ἄκτιστον φῶς ἀνέσπερο
σέ μέγα σκότος λάμπει.

Μ. Τσιάμης

Λέξεις καὶ πάλι λέξεις
τίποτ' ἄλλο
τὸ ἀναπαλλοτρίωτο χρυσάφι
τῆς ψυχῆς μου.
Μὰ γιὰ ν' ἀκροασθῶ τὰ ὁμόλογα
τοῦ στήθους
καὶ τοῦ Γένους μου
πρέπει νὰ κλείνω συνεχῶς
τ' αὐτιά
νὰ μεγεθύνω ἀπλανῶς
τὰ μάτια.

Μελβούρνη - Σύδνεϋ 3-1-95

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ήταν πού δὲν ἤθελες ν' ἀφήσεις
τὸ βλέμμα ἀδέσποτο
ν' ἀσελγήσει πάνω σὲ φωτοσκιάσεις
κι ἔσβηνες τὸ φῶς.
Ήταν πού φοβήθηκες τὸ χάος
μὲ ἀναδυόμενους ὕδρατμούς
καὶ δὲν ἔστερξες νὰ θωπεύσεις
τὶς τρεμάμενες δροσοσταλίδες.
Ήταν πού τὰ δάκτυλά σου λύγιζαν
μόλις ἀκουμποῦσες τὴν ἐλάχιστη
σωματικὴ στερεότητα
κι ἀπόφυγες τὶς περιττὲς χειραψίες.
Ὅλ' αὐτὰ ἦταν τελικὰ πού σχημάτισαν
τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

Sydney - Brighton Le Sands 4-1-95

ΕΝΑΣ ΧΡΗΣΜΟΣ

Ἄν στὸν καινούργιο χρόνο μοῦ ζητοῦσαν
ἓνα χρησμὸ
δὲν θὰ μποροῦσα παρὰ νὰ δηλώσω:
Φαντασία τὸ εὐλαβὲς εἰλητάριο
τῆς πλήρους μνήμης.

Sydney - Brighton Le Sands 4-1-95

Ο ΑΛΛΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Ἔτσι πού ἄδειασαν οἱ λέξεις
 κι οἱ χειρονομίες
 σὰν σακὶ πού τρύπησε καθ' ὁδὸν
 ἀποφάσισε ν' ἀμφισβητεῖ στὸ ἐξῆς
 ὅλα τὰ φυσικὰ φαινόμενα
 ἀπὸ τὴν ἀνάδυση τοῦ ἡλίου
 μέχρι τὴν πτώση διαττόντων ἀστέρων
 ἀπὸ τὴν ἀϋπνία καὶ τὸν ἱλιγγο
 ὥς τὴν λιποθυμία.
 Δὲν ἔχεις ἄλλο τρόπο ν' ἀμυνθεῖς
 ὅταν διαστρέφονται οἱ εὐθεῖες
 παρὰ νὰ ὑπονομεύσεις τὰ σημεῖα
 τορπιλίζοντας τὴν συνέχεια.
 Τότε ἀνθίζει στὰ χεῖλη τῶν νεκρῶν
 ἓνα πειστικότερο λεξιλόγιο
 τότε οἱ αἰσθήσεις γίνονται
 πορεῖες ἀμφίδρομες
 αὐτὸ θὰ πεῖ ἀμφι-σβητῶ
 κι οἱ πέτρες χάνουν τὸ βάρος τους
 ὅπως ἀκριβῶς ἔγινε μὲ τοὺς Ἀστροναῦτες.

Sydney - Brighton Le Sands 5-1-95

ΑΜΜΟΣ

Κόντεψε νὰ τὴν δῶ μόνο σὰν ρινίσματα
ἀπὸ τὸ ξύσε-ξύσε μὲ τὴ γλῶσσα του
τὸ νερὸ
πάνω στοὺς βράχους.
Ἄλλὰ θυμῆθηκα τῶν ἡλικιωμένων τὰ
ἀμμόλουτρα
τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἐφήβων
τῶν πελαργῶν τὴν ἀέναη σπονδὴ:
καὶ ὑποκλίθηκα.

Sydney - Brighton Le Sands 5-1-95

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ

Εἶπαν, ἡ μοναξιά εἶναι σύμβουλος κακὸς
καὶ τὸ φεγγάρι πάντα ταξιδεύει μόνο.
Γι' αὐτὸ ξυπνᾷ πολλοὺς
μέσ' στὰ βαθιὰ μεσάνυχτα
καὶ τοὺς τραβᾷ μὲ τὸ στανιὸ
στὶς στέγες καὶ τ' ἁλώνια
νὰ συντροφέψουν τὶς Νεράϊδες ποὺ
φοβοῦνται τὴν πανσέληνο
νὰ ποῦν ἓνα τραγούδι μὲ τ' ἀγερικὰ
νὰ γαληνέψει ὁ κόσμος.

Sydney - Brighton Le Sands 6-1-95

Η ΔΟΞΑ ΤΩΝ ΑΘΩΩΝ

Μεγάλος ὁ δρόμος ποὺ ὁδηγεῖ στὶς ἀθωότητες
N. Καρούζος

Ἡ ἀθωότητα δὲν ἔχει πληθυντικὸ
τὸ ὁμοούσιο τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ἀπόλυτο
καὶ δὲν ἀνέχεται
αὐξομειώσεις ἢ διαφοροποιήσεις
ἄλλωστε ὁ διάβολος ἔχει ἀσκηθεῖ νὰ περνᾷ
κι ἀπὸ τρύπα βελόνας.
Κεῖνος ποὺ ἐξαπατήθηκε ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ
σὲ μιὰ στιγμή ἀπρόβλεπτη
σχεδὸν ἀκαριαία
θὰ ἐξαπατᾶται κατὰ κανόνα συνεχῶς
ὥς τὴν συντέλεια τῶν αἰώνων
γιατὶ ἀκριβῶς ὁ ἀθῶος δὲν ἀμύνεται
ὅπως λέμε: «ὁ Βασιλεὺς δὲν συνωμοτεῖ».
Αὐτὴ ἡ κατὰ κόσμον ἀδυναμία τους
εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀθώων
μακρυνὸς προάγγελος
τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ
ἧς οὐκ ἔσται τέλος.

Sydney - Wollongong 6-1-95

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΝΑΥΑΓΙΟ

"Όταν ἀπλώνεις τὸ χέρι νὰ χαϊδέψεις
 ἓνα παιδί
 νὰ ἔξερεις πόσο πένθος φυτεύεις στὸν κόσμο!
 Σκηνοθετεῖς ἐν ἀγνοίᾳ σου
 ἓνα ἀκόμῃ ναυάγιο
 στὴν προσπάθεια νὰ συνυπάρξουν
 ἡ ἀθωότητα μὲ τὴν μετάνοια.

Sydney - Brighton Le Sands 9-1-95

ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟ ΣΑΝ

Όλα μοῦ φαίνονται φεγγάρια
κι οἱ πέτρες πανσέληνοι.

Γ. Κοντός

Κάθε φορὰ πού βλέπεις κάτι
καὶ θυμᾶσαι κάτι ἄλλο
νὰ ξέρεις πῶς γίνεσαι ὁ εἰρηνοποιὸς
τοῦ Θεοῦ
στὴν προαιώνια ἔχθρα τῶν κτισμάτων.
Μὴ διστάσεις νὰ φωνάξεις τὸ δεύτερο
στὴ θέση τοῦ πρώτου
ἔστω κι ἂν στὴν ἀρχὴ αἰσθάνεσαι τὴν
ἀνάγκη
νὰ προτάξεις ἓνα προστατευτικὸ σάν
μὴ σὲ κτυπήσει κανένα βλῆμα
ἀπὸ ἐνδεχόμενη ἐκρηξή.
Ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς θὰ βλέπεις
ν' ἄτονοῦν
τὰ διαχωριστικὰ περιγράμματα
οἱ χυμοὶ νὰ κυκλοφοροῦν ἀνεμπόδιστοι
κάτω ἀπὸ ἐτερόκλητα μεταβατικὰ χρώματα
ὁπότε θὰ τολμήσεις νὰ τὰ ὀνομάζεις ὅλα
μ' ὅλα τὰ ὀνόματα
καὶ τότε μόνο θὰ ἴναι ὁ Θεὸς
τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

Sydney - Brighton Le Sands 9-1-95

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Σ' ἓνα ὄνειρο γεννήθηκες
καὶ δὲν σέ γνώρισαν ἀκόμῃ.

Θ. Ταλαγάνης

Κάποια στιγμή τελειώνουν γιὰ τὸν
καθένα μας

τελείως ἄδοξα τὰ σύρτα-φέρτα
σὲ τοῦτο τὸν ἀσίγαστο πυρετό.

Ἐπειδὴ κι ὁ πιὸ μαλθακὸς
ἔπρεπε κάθε πρωὶ νὰ νιφεῖ
νὰ ντυθεῖ

ν' ἀποπατήσει

ἡ ξαφνικὴ ἀκινητοποίηση
σὲ ὀριζόντιο καὶ κατακόρυφο
δημιουργεῖ κάθε φορὰ προβλήματα
προσαρμογῆς.

Ἐν τούτοις καὶ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι
κάτι μεγαλόπρεπο μᾶς συνοδεύει
ποὺ ὑπερβαίνει σὰν περιττὸς ἀριθμὸς
τὰ συμφραζόμενα.

Ἴσως θὰ πρέπει νὰ ψάξουμε
πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς ἀπόλυτης ἔνδειας
ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ πείθει

πὼς ὁ ἔσχατος πένης ἔγινε ἀνενδεὴς
ἴσως ἡ ἀπόλυτη σιωπὴ τῶν ἰστῶν
καταξιώνει ὡς ὕψιστο ἄθλημα
τὴν τελευταία ἀμηχανία.

Sydney - Brighton Le Sands 10-1-95

Η ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

*Σὰν μουσική πού κρέμεται στὸν ἀγέρα
μετὰ τὸ σταμάτημα τῆς χορδῆς.*

Χρ. Μαγγούτας

Δὲν θὰ χρειασθεῖ νὰ τραβήξεις
παρὰ μιὰ νοητὴ γραμμὴ
ἀπὸ τὸ σημεῖο πού εἶδες νὰ ἀκίνητεῖ
τὸ βλέφαρο τοῦ κοιμωμένου
καὶ θὰ δεῖς ν' ἀναδύεται στὸν δικό σου
ὀρίζοντα

κρουστὸ τὸ πανόραμα
ἐνὸς ἄλλου ὀνείρου.

Ἵπάρχουν ἄστρα πού πέθαναν πρὸ πολλοῦ
τὰ σβηστά των ἀπολιθώματα

ἐγιναν σκόνη
πού τὴν ρούφηξαν θύελλες
κι ὅμως τὸ φῶς τους ἔρχεται ἀκόμη
νὰ μᾶς συναντήσῃ
συντηρώντας τὸ εἶδωλο ἄθικτο
στὴν πρώτη του θέσῃ.

Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων
γιὰ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ
τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν
τὴν ἀναστήλωση τῶν θρυμματισμένων
εἰκόνων;

Sydney - Brighton Le Sands 12-1-95

ANENΔΕΕΙΣ ΣΑΝ ΗΜΙΘΕΟΙ

Τὰ πρῶτα χρόνια ἦταν ἀπείρως πιὸ
εὐκόλα

χωρὶς ἐξαρτήματα
ρολόϊ καὶ γυαλιὰ
χωρὶς σφραγίσματα στὰ δόντια
ἀναλύσεις αἵματος καὶ τὰ τοιαῦτα
γι' αὐτὸ αἰσθανόμασταν ἀνενδεεῖς
σὰν ἡμίθεοι.

Καλύτερα ἦταν τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ
δύσκολα

κι ἃς εἴχαμε μοναδικὴ ἀναψυχὴ
νὰ κλωτσοῦμε ξυπόλητοι καὶ πεινασμένοι
μιὰ αὐτοσχέδια πάννη μπάλα
σὲ μιὰν ἀλάνα προσφυγικὴ
καὶ τοὺς Γερμανοὺς νὰ μᾶς κυνηγοῦν
νὰ μᾶς δείρουν
ἐπειδὴ εἴχαμε πιάσει σπουργίτια μὲ
ξόβεργες
τὴν προηγούμενη μέρα.

Ἦταν καλύτερα κεῖνα τὰ χρόνια
τὰ πικρὰ

γιατὶ δὲν ὑπῆρχε pollution
μήτε καρκίνος τόσο γνωστός καὶ διαδε-
δομένος

μήτε aids παρὰ μόνο ὁ πόλεμος
κι αὐτὸς ἐπὶ τέλους
στὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney - Brighton Le Sands 13-1-95

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ ΑΝ ΚΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ...

Τ' ἀστέρια κοίταζαν ἄλλοῦ.

Ρίτσος

Δὲν εἶναι ἀπορία μήτε παράπονο
εἶναι ἐρώτημα σχεδὸν μεταφυσικὸ
τὸ πῶς μποροῦν νὰ διαπράττονται
τόσα ἐγκλήματα
κάτω ἀπὸ ἓνα δίκαιο οὐρανὸ
μὲ μάρτυρες ὅλα τ' ἀστέρια.
Ὅμως τὸ ἐρώτημα γίνεται ἀκόμη
πιὸ τυραννικὸ
ἂν πιστέψουμε πῶς καὶ τ' ἀστέρια
ἀλλοιθωρίζουν
ἀλλοίμονο ἂν ὑποκρίνεται
κι ὁ οὐρανός.

Sydney - Brighton Le Sands 15-1-95

ΟΙ ΑΔΙΑΔΟΧΟΙ

Ὅσες φορές γινόταν λόγος γιὰ φυγή
ὁ φόβος ἦταν μὴ μᾶς ἀφήσει ὁ ἥλιος.
Ἀργότερα ὅμως ἄρχισαν ν' ἀπειλοῦν
καὶ τὰ σύννεφα
κάποτε, βλέπετε, ἀνατιμῶνται ὅλα τὰ
ὕλικά.
Ἔτσι φτάσαμε στὸ σημεῖο νὰ ἐκλι-
παροῦμε ὅλα τὰ στοιχεῖα
γιὰ λίγη ἐγκαρτέρηση στὸ χρόνο
ἀφοῦ μόνο σὲ μᾶς θὰ κάμουν συντροφιά
μιὰ κ' εἴμαστε ἐμεῖς οἱ τελευταῖοι
ποὺ φοβηθήκαμε τὴ νύχτα
ἐμεῖς οἱ ἀδιάδοχοι.

Sydney - Brighton Le Sands 16-1-95

ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΩΚΕΑΝΟΣ

Ἐπρεπε νὰ φυσήξει ἄνεμος μαχαιρο-
βγάλτης
νὰ κυνηγήσει στὰ σύννεφα διογκωμένα
βουνὰ
ἀνατρέποντας ὡς ἄθυρμα αὐτόνομες
στρωματώσεις κητῶν ὑδάτων
γιὰ νὰ πεισθεῖς πόσο μπορεῖ νὰ
παραπλανοῦν
ἡ φύση καὶ τὰ ὀνόματα.

Sydney - Brighton Le Sands 19-1-95

ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Οἱ λέξεις δὲν εἶναι δοκιμὲς
μήτε ἰδεογράμματα
εἶναι αὐτὰ τὰ σώματα τῶν
πραγμάτων
γυμνωμένα ἀπὸ περιστασιακῆς
μεταμφιέσεις
φτασμένα σὲ τέτοια ἡλιοφάνεια
ὥστε νὰ μὴ χρειάζεσαι πιά
διερμηνέα
ἔχοντας καταργήσει κάθε μέσο
ἢ ὄργανο
στὴν ἔσχατη ἀλήθεια τῆς ἀρχικῆς
ἀμεσότητος.

Sydney - Brighton Le Sands 20-1-95

ΕΚ ΠΕΡΙΤΡΟΠΗΣ

Ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς τόσο περισσό-
τερο ὑποψιάζομαι
πὼς κάποιες δυνάμεις ἀνεξερεύνητες
μᾶς ὀδηγοῦν
σ' ἓνα περίεργο ἀλλὰ πάντως δίκαιο
παιχνίδι
νά 'μαστε ἐκ περιτροπῆς κάποιοι
οἱ ἀσθενεῖς
κι ἄλλοι νὰ ἐπαγγέλλονται γιὰ λίγο
τοὺς γιατροὺς
ἢ ἔστω τοὺς νοσοκόμους.
Τί ἦταν πάλι κείνη ἡ ταλαίπωρη χθὲς
Θεέ μου
ποὺ τηλεφώνησε πὼς ξαφνικὰ πονᾷ
στὴν πλάτη
καὶ στὸ ἐρώτημα μήπως ἔχει κρυο-
λογήσει
τόλμησε νὰ μοῦ πεῖ πὼς μᾶλλον
ἦταν
ἀπὸ κάτι σταφύλια ποὺ εἶχε φάει
κ' ἐν τούτοις φαινόταν τόσο ὠραῖα!

Sydney - Brighton Le Sands 20-1-95

Ο ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

Στὸ τελευταῖο τὸ σκαλὶ ἢ σκάλα δὲν ὑπάρχει.

Ν. Καροῦζος

Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ τὸ λές πῶς εἶσαι μόνος
μήτε νὰ παραπονιέσαι γι' αὐτὸ
καθένας μας ἔχει ἀντικρύσει μαδημένο τὸ φῶς
ἐν πλήρει μεσημβρία
μὰ ὅσο καρτερικότερη ἦταν ἡ προσαρμογὴ
τόσο πιὸ γρήγορα ὑποχώρησαν
οἱ προκλήσεις τῶν μεσημβρινῶν δαιμονίων.
Ἡ δική σου μοίρα κρίνεται πάντα στὸ τέλος
ἀφοῦ ἀκόμη καὶ ἐν ἀγνοίᾳ σου διαθέτεις
δεσμοὺς γενετήσιους πρὸς τὸ φῶς
ὅσο συχνὰ κ' ἂν πρέπει ν' ἀντιπαρέρχεται
ἐνα παρελθὸν βαθιὰ ἡττημένο.
Ἡ κατακόρυφη πορεία ἐπιφυλάσσει
τόσο ἀβυσσαλέα ἀπρόβλεπτα
ὥστε νὰ δικαιῶσαι νὰ ἰσχυρισθεῖς
χωρὶς ὑπερβολή
πῶς κάποτε μόνο στήν πλήρη ἀντίθεση
ὀλοκληρώνεται ἡ θέση.
Ποιὸς ὕστερ' ἀπ' αὐτὰ θὰ τολμοῦσε
νὰ σοῦ ἀρνηθεῖ
νὰ ἐκπορθήσεις ὅλες τὶς ἐκτάσεις τῶν
δακρύων
μόνος δικαιούχος τοῦ φωτός;

Sydney - Perth 21-1-95

ΤΑ ΤΡΙΑ ΜΗ

Μὴν κουράζετε τ' ἄλογα
μὴ σκοτώνετε τὰ δελφίνια
μὴν κυνηγᾶτε τὰ σκυλιά.
Ἄν κοιτάξετε προσεκτικὰ στὰ
μάτια τους
ιδίως σὲ στιγμὴ κακοκαιρίας
θὰ δεῖτε νὰ μακροημερεύουν
χωρὶς λόγια
ὅλα τὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα
ποὺ μόνο ἐμεῖς μπορούσαμε
νὰ τολμήσουμε.

Sydney - Perth 21-1-95

Η ΕΒΔΟΜΗ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Ὅταν ὁ κεραυνὸς χτυπᾷ τὸ ἀνύ-
ποπτο δέντρο
ἀλλὰ δὲν σκοτῶνει τὸν τρομαγμένο
ἄνθρωπο.

Ὅταν τὸ κύμα ἀναποδογυρίζει
τὴ βάρκα
ἀλλὰ τὴν χαρίζει στὸν ναυαγό.

Ὅταν ὁ λίβας καίει τὸ σιτάρι
ἀλλὰ δὲν ἐξαφανίζει τὸ ψωμί.

Τότε αἰσθάνομαι ἐπταπλασίως τὴν ἀνάγκη
νά 'μαι ἄνθρωπος πλάϊ στὸν ἄνθρωπο.

Perth (Hilton) 22-1-95

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ

Ἐδῶ περιέργως ἡ ἐπιδερμίδα τῆς θάλασσας
δὲν ἔχει μόνο παράλληλες ραβδώσεις.
Κανεῖς δὲν ξέρει πῶς ἀποτυπώθηκε
ἀπόψε
σ' ὁλόκληρη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ
δικτυωτὸ ἀπίθανης συμμετρίας.
Λέτε ἡ Βρετανικὴ Κλωστοῦφαντουργία
νὰ φιλοδόξησε νὰ γεωμετρήσει
καὶ τὴν ἄκρα ρευστότητα;

Adelaide (airport) 23-1-95

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΔΕΝ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

*Τρεῖς χιλιάδες χρόνια, καὶ βάλε,
σφάζουν τὰ βόδια μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.*

Ρίτσος

Δὲν εἶν' ἀλήθεια πὼς χιλιάδες χρόνια
σφάζουν τὰ βόδια μὲ τὸν ἴδιο τρόπο
καὶ δὲν ἐννοῶ τὴν ἀλλαγὴν

μονάχα στὴν τεχνολογία.

Ἡ κίνηση γιὰ θάνατο εἶναι μιὰ
ἐφιαλτικὴ πρωτοβουλία
μοναδικὴ κάθε φορὰ

γιατὶ ὁ τρόπος δὲν κωδικοποιεῖται
ἀσχέτως ἂν πρόκειται γιὰ

συμβατικὸ μαχαῖρι

στιλέτο ἢ ηλεκτρικὸ

ἢ σφαῖρα μὲ σιγαστήρα.

Πρωτο-βουλία ἄλλωστε θὰ πεῖ

πρώτῃ φορὰ κάθε φορὰ

ἀφοῦ βουλὴ δὲν εἶν' ἀπλῶς ἀπό-φαση

ἀλλὰ σκοτάδι ἢ φῶς νεόκοπο τελείως

παρθενογέννηση ἀπροϋπόθετη

κι ἀδιάδοχη.

Sydney - Brighton Le Sands 2-2-95

ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Ὑστερ' ἀπ' τὸ κεφαλομάντηλο
συνηθισμένο νὰ σφίγγει
 ἡμικρανίες καὶ θλίψεις
μὴν καταρρεύσει τὸ μέτωπο,
ἔρχεται ὁ στηθόδεσμος
ιερότατο λάβαρο τῆς μητρότητας
ἔτοιμο νὰ χωρέσει τὸν κόσμο
ὅπως κι ἂν ἔγινε ἡ τομὴ
 στὰ δυὸ ἡμισφαίρια.

Sydney - Brighton Le Sands 3-2-95

«ΣΧΕΔΙΟΝ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ»

Κάποια στιγμή εἶπα νὰ κοιτάξω κ' ἔξω ἀπ'
τὸ παράθυρο ἐπισταμένως
καὶ τί νὰ δῶ:

Τὰ σύννεφα κατρακυλοῦν λεκέδες ἀνάγλυφοι
στὸν πρώην αἴθριο οὐρανό.

Ἡ τεράστια κηλίδα ποὺ ἄφησε τὸ δεξαμενόπλοιο
μετασχηματίζεται συνεχῶς
στὴν ἐπιδερμίδα τῆς θάλασσας
ὅπως ἡ εὐλογία σὲ παιδικὸ σῶμα.

Ὁ σκελετὸς τοῦ ἄλλοτε πολυτελοῦς λεωφορείου
παροπλισμένος στὸ βάθος τῆς περι-
φραγμένης αὐλῆς τοῦ γείτονα
πνιγμένος σὲ ἀναρριχώμενα φυτά.

Τί ἔτι χρειᾶν ἔχομεν μαρτύρων
ὅτι πρόκειται γιὰ συνωμοσία
εὐρυτάτης ἐκτάσεως στὰ καθ' ἡμᾶς

εἰς ἐφαρμογὴν Σχεδίου «Φιλοκτήτης»;

Sydney - Brighton Le Sands 4-2-95

MIA ME TO KOMMA MIA ME THN TELEIA

(Έπιμνημόσυνο στὸν Γιάννη Ρίτσο)

Πολλὲς φορές ἀγανάκτησα μαζί Σου
ὅσες φορές τὸ καταδέχθηκες νὰ
 γίνεις κόμμα
ἐνῶ ἀπὸ νωρὶς τὸ εἶχες ἀντιληφθεῖ
πὼς ἡ δική Σου θέση ἦταν προκαθορισμένη
ἀπὸ καθαρὰ θεϊκὴ μεροληψία
ν' ἀγωνισθεῖς μόνο ἐκεῖ πού τελείως ἀμερόληπτη
 κυματίζει ἡ τελεία
χωρὶς ἔχνος αἰχμῆς
 οὐρὲς καὶ λοφία
πρὸ πάντων δὲ χωρὶς ὑποκλίσεις.
“Ἀν δὲν ᾗσουν ἐκ γενετῆς καθαρόαιμος
 ὑπήκοος ὄλων τῶν χρωμάτων
κυνηγώντας τὸ μέγιστο στὸ ἐλάχιστο
δὲν θά ’χεις γράψει τὴν Σονάτα τοῦ σεληνόφωτος
 τὸν Ὁρέστη ἢ τὸν Τροχονόμο
κ’ ἐγὼ δὲν θά ’χα — φίλος Σου πάντα — τὸ δικαίωμα
νὰ Σ’ εὐγνωμονῶ καὶ συγχρόνως νὰ Σε οἰκτίρω.

Sydney - Brighton Le Sands 4-2-95

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Δὲν εἶναι λόγος τὸ τραγούδι
δὲν εἶναι θερμίδες τὸ φῶς.
Μιὰ αὔρα πνέει ξαφνικὰ
ἀπὸ πλάγιους δρόμους
οἱ ἀντιστάσεις τῶν σωμάτων
ἀρνοῦνται καταμετρήσεις
τὰ δεδομένα γίνονται
ὕπαινιγμός.

Sydney - Brighton Le Sands 5-2-95

ΠΡΟΣ ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΟΥΝΤΑΣ

Ρὲ παιδιὰ
ὁ κόσμος ἔχει ἀπὸ μόνος του
πολλὴ θλίψη καὶ ὀδύνη
χώρια ἢ σύγχυση.
Τί νόημα ἔχει νὰ ποιεῖτε κ' ἐσεῖς
νέα φαντάσματα;
Ἄν δὲν βολεύει νὰ κάμετε
κάτι καλύτερο
μήπως θά 'ταν πιὸ δίκαιο ν' ἀσχοληθεῖτε
στὴν μετα-ποίησιν
δίνοντας ροῦχο
ἔστω δεύτερο χέρι
σὲ κάποιους ἀπ' τοὺς πολλοὺς ποὺ
κρυώνουν
μὲ τόση γύμνια!

Sydney - Brighton Le Sands 6-2-95

ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΟ

*Οί έραστές πού πρέπει νά χωρίσουν θά χωρίσουν·
εύκολα τὸ γεφύρι γίνεται ποτάμι.*

Μ. Λαϊνᾶ

Πρέπει λοιπόν νά συνηθίσουμε τὸ ἀ-
πρόοπτο
σάν νά 'ταν προγραμματισμένο
ἄλλωστε ποιὸς ἀπὸ μᾶς ἔλαβε ποτὲ μέρος
σὲ προβλέψεις καὶ πρόγραμμα;
Ἡ δική μας συμμετοχὴ στὰ ἀπρόβλεπτα
ἔχει τελείως προσωπικὸ χαρακτήρα
μένει ἐξ ἴσου ἀστάθμητη ἐκ τῶν ὑστέρων
ὅσο ἄδηλη ἦταν κι ἀπὸ πρὶν
κι αὐτὸ γιὰ δυὸ κυρίως λόγους:
Πρῶτον γιὰ νά 'ναι τὸ προσωπικὸ ἀνε-
πανάληπτο
πού θά πεῖ χωρὶς σύγκριση καὶ μέτρο.
Δεύτερον, τὸ καὶ σπουδαιότερο, γιὰ νά
διατηρεῖ ὁ Θεὸς ὅχι ἀπλῶς τὸν τελευταῖο
ἀλλὰ τὸν ὁλόκληρο λόγο.

Sydney - Brighton Le Sands 9-2-95

ΡΕΥΣΤΑ ΟΡΟΣΗΜΑ

Σημάδι δὲν θὰ βάλουμε μονάχα τὶς κραυγές
τῶν λύκων
τὴ νύχτα τὰ τσακάλια εἶναι πιὸ θρηνητικὰ
καὶ τὸ νερὸ στ' αὐλάκι σὰν ὑγρὸ τζιτζίκι
μουρμουρίζει δικό του παράπονο.
Κάπου ἀνάμεσα σὲ τέτοια ρευστὰ
ὁρόσημα
θὰ διαπραγματευθοῦμε συνθήκη μὲ τὸ
θρυλούμενο πεπρωμένο
γνωρίζοντας ὥστόσο πὼς ἐμεῖς δὲν θὰ
προσθέσουμε
στὰ ἤδη πρὸ πολλοῦ συμπεφωνημένα
παρὰ προσωπικὴ συγκίνηση καὶ
κάποιο δάκρυ.

Sydney - Brighton Le Sands 11-2-95

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ

Τὸ νὰ εὐχαριστεῖς γιὰ κάτι ποὺ
δὲν ἔκαμαν γιὰ σένα
εἶναι ἡ ἀληθινὴ φιλανθρωπία
τελείως ἀθόρυβη κι ἀνιδιοτελὴς
ὅπως ταιριάζει στὸν ἐλεύθερο ἄνθρωπο.

Athens (airport) 3-3-95

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΕΛΙΚΟ

Τὴ μέρα μᾶς τυράννησαν
φιλοδοξίες
τὴ νύχτα μᾶς ταπεινώσαν
ὄνειρα.

Athens / Bangkok 3-3-95

ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ

... ὅταν θά 'σαι πιά πολὺ γέρος
γιὰ ποιήματα

Τ. Λειβαδίτης

Κι ὅμως καλὰ ἢ κακὰ
φαίνεται πὼς συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο:
ὅσο περισσότερο γερνᾷς
τόσο δεκτικότερος γίνεσαι γιὰ ποιήματα.
Χρειάζονται πολλὲς ἀτυχίες καὶ θλίψεις
γιὰ νὰ ταπεινωθεῖς ἀρκετὰ
καὶ ν' ἀνακαλύψεις τὴν μουσικὴν
χωρὶς λόγια
ἄλλωστε τῶν αἰσθήσεων ἡ ὀξύτητα
ἐξαρτᾶται πάντα
ἀπ' τὸ πόσο νικῆθηκαν οἱ σωμα-
τικὲς ἀντιστάσεις.

Athens / Bangkok 3-3-95

ΑΝΕΣ ΑΦΕΣ ΤΑΣ ΠΤΩΣΕΙΣ

Τὶς λέξεις πρὸς Θεοῦ προσεκτικὰ
τὴ μιὰ πλάϊ στήν ἄλλη
ξέροντας τώρα ὅτι μόνον ἐφαπτόμενες
μέ πλήρη ἄνεση πού θὰ πεῖ
ἄφεση ἀμοιβαία
μποροῦν νὰ δώσουν μουσική θεήλατη
ὅπως ὁ ἄνεμος πού περνᾷ διακριτικὰ
ἀνάμεσ' ἀπὸ μυρωμένες πευκοβελόνες.

Sydney - Brighton Le Sands 7-3-95

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑΞΙΩΘΗΝΑΙ

Ἐγὼ καὶ οἱ μέρες οἱ ἑπτὰ ταραγμένο μελίσσι.

Σ. Σερέφας

Γιὰ νὰ μπορέσω νὰ πῶ τὰ πολλὰ
πρέπει νὰ βυθισθῶ αὐτάνδρος
στὸ ἓνα
κ' ἡ γλῶσσα ἐν τόπῳ χλοερῷ
νὰ κωπηλατεῖ διηγεκῶς πρὸς τὸν Ὅρθρο
τῆς Μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Sydney - Brighton Le Sands 7-3-95

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΧΗ

Μᾶς βαρύνουν τὰ χρόνια πὺ θὰ ῥθουν.

I. Οὐγκαρέτι

Καὶ σήμερα ἀσφαλῶς θὰ κάνουμε
ὅ,τι μπορούμε
ὅπως τὸ κάναμε καὶ χθὲς
καὶ προχθὲς.
Ὅμως ἡ κάθε μέρα πὺ περνᾷ
ἀφήνοντας πίσω της
ἐκείνη τὴν παρήγορη αἴσθησι τοῦ
τετελεσμένου
ὑπονομεύεται ἤδη πρὶν βραδιάσει
ἀπὸ τὴν ἄγρυπνη εὐθύνη τῆς συνέχειας.

Sydney - Brighton Le Sands 7-3-95

ΣΑΝ ΑΠΟΝΤΕΣ

*Ζήσαμε πάντοτε ἄλλοῦ
καὶ μόνον ὅταν κάποιος μᾶς ἀγαπήσει
ἐρχόμαστε γιὰ λίγο.*

Τ. Λειβαδίτης

Πράγματι ζοῦμε πάντα σὰν ἀπόντες.
Περπατοῦμε στὸ δρόμο κ' εἶναι σὰ νὰ
κολυμποῦμε
σὲ μιὰ πισίνα γενικῆς ἀνωνυμίας.
Καθόμαστε στὰ ἐστιατόρια σχεδὸν ἐφαπτόμενοι
καὶ θαρρεῖς μιὰ ὁμίχλη δὲν ἐπιτρέπει νὰ δοῦμε
ὁ ἓνας τὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου
ἔχοντας ὁρατότητα μόνο μέχρι
τὸ πρῶτο πιάτο τοῦ σερβιρίσματος.
Ἄν πραγματοποιήσουμε χειραψία
προσποιούμαστε πῶς συνομιλοῦμε
ὅμως τὸ χρῶμα τῶν ματιῶν μας
μένει ἀμοιβαίως ἀθέατο
λὲς κ' ἔχουμε πέτρινα μάτια ἀγαλμάτων.
Ἀκόμη καὶ στὴ συνουσία μένουμε ἀπόμακροι
σέρνοντας ὁ καθένας τὴ δική του ἡδονή
σὰν ἀγκάθι ποὺ ἀγωνίζεται νὰ βγάλει
ἀπὸ τὸ σῶμα του
κουλουριασμένος στὸ σημεῖο τοῦ τραυματισμοῦ.
Κ' ὕστερα ἀπ' ὅλ' αὐτὰ τολμοῦμε νὰ ὀνομάζουμε
τὸ ἐτερόκλητο πλῆθος μας κοινωνία
ἀπλῶς ἐπειδὴ συνυπάρχομε
στὸν ἴδιο χυλὸ
τὸ σκοτάδι τῆς ἐσχάτης ἀβύσσου.

Sydney - Brighton Le Sands 8-3-95

ΒΑΡΔΙΕΣ

Τό 'δα πολλές φορές καὶ δὲν θὰ μπορέσει
νὰ μὲ διαψεύσει κανεὶς:

Οἱ μενεξέδες ἀλλάζουν χρῶμα
ἀνάλογα μὲ τὸ τί στολίζουν
γαμήλιο τραπέζι ἢ φέρετρο!

Sydney - Brighton Le Sands 8-3-95

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ὁ πόνος στήν ἀρχή ὑπόθεση σωματική
ἐξαντλοῦσε τὸν φιλόπονο ἐργάτη
μέχρι ποὺ τὸν ἀνάγκασε νὰ γίνῃ
πολυμήχανος
γιὰ ν' ἀποφύγει τὸ ἔργο
χαρακτηρίζοντάς το πονηρό.
Ἔτσι γεννήθηκε ὁ φαῦλος κύκλος
τῆς πονηρίας
γιὰ τὸν ἴδιο, τίς σκέψεις καὶ τὰ ἔργα του.

Sydney - Brighton Le Sands 12-3-95

ΟΙ ΕΡΓΕΝΗΔΕΣ

Συνήθως λένε παράξενους τούς ἐργένηδες
ἀλλὰ δὲν εἶναι.

Ἀπλῶς μὲ τὸ νὰ περνοῦν μόνοι
τὸν περισσότερο καιρὸ
ἀποκτοῦν κάποιες συνήθειες ἀψύχων
ὅπως νὰ ποῦμε τὴ σιωπὴ
τὸ ἀπλανὲς βλέμμα
τὴν ἀμέτοχη παρουσία
τὴν τυφλὴ ἀδράνεια.

Ἄν ὅμως κάποτε ἐξοικειωθοῦν μὲ
κάποιο φίλο
καὶ πεισθοῦν πὼς ἐνδιαφέρεται νὰ τοὺς
ἀκούσει

ἀρχίζουν νὰ μιλοῦν ἀκατάσχετα
συνηθισμένοι στὸ μονότονο ρυθμὸ
τῆς βρύσης πὺ στᾶζει μέρες πολλὰς
χαλασμένη
στὸ ρόχθο τῆς γάτας πὺ γνωρίζει
πὼς δὲν ἐνοχλεῖ.

Sydney - Brighton Le Sands 14-3-95

ΘΛΙΒΕΡΗ ΠΑΓΙΔΑ

Ἀπλώνοντας τὸ χέρι νὰ ζητιανέψει
ἢ ἀπλῶς νὰ χαιρετήσῃ
δὲν τολμᾷ νὰ κοιτάξῃ κατάματα
ὅμως ὄχι ἀπὸ ντροπὴ ὅπως θὰ νόμιζε κανεὶς.
Τὸ κάνει μᾶλλον ἀπὸ φόβο
μὴ συναντήσῃ βλέμμα
βαθύτερα πονεμένο
κι ἀναγκασθεῖ νὰ ἐπωμισθεῖ
δαπάνη βαρύτερη
ἀπὸ τὴ στιγμιαία ἀλληλεγγύη ποὺ σὰν διέξοδο
εἶχε ὁ ἴδιος ζητήσῃ.

Sydney - Brighton Le Sands 20-3-95

ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Εἶν' ὅλα ἐκεῖνα τὰ μεγέθη ἀπ' τὰ
ὅποῖα παραιτεῖσαι
γιά νὰ τὰ ἐκχωρήσεις ὀριστικὰ
στὴ μέριμνα τῆς σκούπας
ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ πολλαπλά σου
ἀποτυπώματα
καὶ στὶς τρεῖς διαστάσεις τῶν
ἐξαντλημένων σωμάτων.
Ὅμως ἡ σκούπα συλλέγοντάς τα
σ' ἓνα τόπο
δὲν τὰ ἐγκαταλείπει μὲ τὴν ἴδια
περιφρόνηση·
τοὺς δίνει τ' ὄνομά της στὸ
ὑποκοριστικὸ
τελευταῖο ὑπόλειμμα ἀνθρώπινης
τρυφερότητας.

Sydney - Brighton Le Sands 22-3-95

ΠΡΟΣΟΧΗ ΜΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ

Όταν οί λέξεις ἔχουν νὰ δηλώσουν
κάτι ἅπλò καὶ συγκεκριμένο
εἶν' εὐχρηστες καὶ ἀκίνδυνες
σὰν τὸν εὐνοῦχο.

Ἄν ὅμως ἀρνοῦνται νὰ πειθαρχήσουν
στὴν κωδικὴ ὀλιγάρκεια τοῦ Λεξικοῦ
εἶναι χειροβομβίδες ποὺ ἀπειλοῦν νὰ ἐκ-
ραγοῦν
ἀνοίγοντας τρύπες γιὰ λίγη δια-
φάνεια
στὸ σκοτεινὸ πηλὸ ποὺ μᾶς τυλίγει.

Sydney - Brighton Le Sands 24-3-95

Η «ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ»

Δὲν ὑπάρχει εἰλικρινέστερη
ὁμολογία
πόσο μάταια εἶναι τὰ λόγια μας.
Μήτε πειστικότερη ἀπόδειξη
πόσο μικρὴ ἡ ἀντοχή μας.

Sydney - Brighton Le Sands 27-3-95

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ

*Τὰ λάθη δὲν περνᾶνε πιά ἀπὸ τῇ λήθῃ
γιὰ νὰ ἐξαγνισθοῦν.*

Γ. Σταφέτας

Ἐκ πρώτης ὄψεως ὅλοι θὰ συμφωνούσαμε
γιὰ τὸ πόσο εὐκόλα μᾶς διαφεύγουν
τὰ προφανῆ:
Λίγο προσεκτικότερα ἂν ἀκουμποῦσε
τὶς λέξεις
δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ μᾶς δηλώσει
τέτοιες ἀνακρίβειες
θὰ τὸν ἐμπόδιζε ἡ κραυγαλέα ἐτυμολογικὴ
συγγένεια
λάθους καὶ λήθης.
Ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς ἔχει δίκιο:
Ὑπάρχουν ἀλήθειες ποὺ ξεπερνοῦν
τὴν ἀντίφαση
ἀλλιῶς θὰ ἔταν ἀπαράδεκτη ὁκνηρία
ἡ σιωπή.

Sydney - Brighton Le Sands 27-3-95

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ

Αὐτὸ τὸ βιβλίον δὲν τό 'γραψε ἡ φαντασία
μήτε ἡ περιέργεια·
τὸ γέννησε μᾶλλον ὁ φόβος
μὴ μποῦν στὸ συνειδητὸ ἢ τὸ ὑποσυνειδητο
σχήματα καὶ καμώματα ἑνὸς ἄλλου κόσμου
ἐνῷ εἶδαμε καὶ πάθαμε νὰ συνηθίσουμε
τὸν δικό μας — τὸν καθημερινό.
Φοβούμαστε τὴν ρευστότητα τοῦ ὀνείρου
μὴν ξεχειλίσαι καὶ σπάσει τὸ φράγμα
κάνοντας αἰχμηρὲς ἀπολήξεις
τὶς σταθερὲς βεβαιότητες τῶν ἐργηγόρων
σωμάτων καὶ βιωμάτων.

Μ' ἄλλα λόγια,
ὅλοι μαγευτήκαμε ἀνέκαθεν
ἀπ' τὴν εὐρυχωρίαν τοῦ ὀνείρου
ἀλλ' ἐπιμένουμε νὰ ἐλέγχουμε
τὸν πίνακα περιεχομένων
κάτι ποὺ οἱ Ἅγιοι ὀνόμαζαν
φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων.

Sydney - Brighton Le Sands 4-4-95

ΣΤΑΓΟΝΑ ΚΑΙ ΩΚΕΑΝΟΣ

Θά 'λεγες πὼς ὁ βιασμὸς εἶναι ἡ ἀκραία
μορφὴ βαρβαρότητας
κι ὅμως δὲν εἶναι.

Γιατὶ ὑπάρχει κι ὁ ἐκ-βιασμὸς
ἐν ψυχραιμίᾳ ἀναπτυσσόμενο σύστημα
ἀλληλοδιαδόχων βιασμῶν.

Sydney - Brighton Le Sands 6-4-95

ΚΑΤΑΦΑΣΗ ΑΦΑΣΙΑΣ

Σπασμένα λόγια
ἀνάσα ψυχῆς
αἱμορροούσης.
Λόγια ὀλόκληρα
ἢ εὐγλωττία τοῦ ἀνίδεου.

Sydney - Melbourne 1-5-95

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ

«Διαλέξτε ένα σταυρὸ
ἀνάλογα με τὸ φιλότιμό σας.»
Μοναχὸς Παῖσιος

Κάθε φορά πού γυρνᾷ τοὺς βρίσκει
 λιγότερους
 κάθε φορά πού φεύγει τοὺς ἀφήνει
 πιὸ λυπημένους.
 Μιὰ δύναμη κακόβουλη θαρεῖς
 καιροφυλακτεῖ
 νὰ γυρίσει τὴν πλάτη του
 γιὰ νὰ τοῦ ξηλώσει τὸ κέντημα.
 Ὅμως σὲ τοῦτο τὸ ἐργόχειρο
 ὁ ἰστός
 εἶναι τελείως ἀσώματος
 στὴν αὐξομειούμενη ἐπιφάνειά του
 οἱ τρύπες
 ἀντὶ νὰ ὑπονομεύουν τὴν ἀντοχὴ
 βαθαίνουν τὴν μνήμη.

Sydney - Brighton Le Sands 11-5-95

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΑ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΗ

Τὸ εἰκοσιτετράωρο πυκνὴ ἐνότης
τὴν ἀπομονώνουν τοιχώματα ὕπνου·
κ' ἐγὼ μὲ τὸν ὀνειροκρίτη ἀναξιόπιστο
 συναρμολογῶ ἐν ἀγνοίᾳ
 τὰ ἐπὶ μέρους τοῦ θαύματος.

Sydney - Brighton Le Sands 15-5-95

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΟΥ ΗΤΤΗΜΕΝΟΥ

Ὅ,τι ζήσαμε εἶναι ἡ ἀπουσία μας.

Κ. Δημουλά

Ὡς ἓνα σημεῖο συμφωνῶ, ἀλλὰ
δὲν ἐκπλήσσομαι
μήτε δυσανασχετῶ.
Πρὸ πολλοῦ ἐνημερωμένος γιὰ δάκρυα
δὲν δικαιούμαι νὰ κλάψω
γιὰ ὅσα ἤδη πέρασαν στὸ ἄχρονο
ἀφήνοντας ἀνεξίτηλη οὐλὴ
σ' ὀλόκληρο τὸ κορμί μου.
Ἐπάρχει ἀκόμη τόση ὑγρασία στὴν
ἀτμόσφαιρα
τοῦ ἡττημένου τοπίου
ποὺ ἂν ἐπιμείνουμε σὲ δικαιώματα
παρωχημένα
θὰ μᾶς κατηγορήσουν, Ἀδελφὴ
γιὰ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος
γιὰ ἀνεπίτρεπτη διόρθωση ἡμαρτημένων
ἀλλαγὴ ἡλικίας
παραποίηση ταυτότητος.

Sydney - Perth 19-5-95

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

Μακρύτερος ὁ δρόμος τῆς
ἐπιστροφῆς
δὲν λέει νὰ τελειώσει·
στὴ φυσικὴ ἀπόσταση προστίθεται
κι ὁ τόκος τῆς ψυχῆς
ὅποτε πράγματι θὰ πεῖς
νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι.

Sydney - Brighton Le Sands 24-5-95

ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ

Μνήμη, ἀγκύλωση στὸν παρατατικὸ
παρὸν ἀπαρέμφατο
μέλλον ἀντωνυμία.

Sydney - Brighton Le Sands 27-5-95

ALEXANDER

Ἡ Αὐστραλέζικη φάρμα
περιφραγμένος ὀρίζοντας
στὴν κόψη τῆς καταιγίδας
συντηρεῖ πλάϊ σὲ φίδια καὶ πρόβατα
τὰ γεννοφάσκια ὅλων τῶν προκατα-
κλυσμιαίων εἰδῶν
ὁρατῶν καὶ ἀοράτων.
Σὲ τέτοιο σκηνικὸ εἶδαμε τὸν
Ἀλέξανδρο
ἔφηβο Ἀγγελο δεκατεσσάρων Μαΐων
νὰ σκιρτᾷ στὸν ρυθμὸ τοῦ αὐτισμοῦ του
καὶ μέχρι πού μᾶς ὁδήγησε στὸν
πατέρα του
δὲν γνωρίζαμε ἂν ἦταν ἀγόρι ἢ κορίτσι
καθὼς οἱ Ἀγγελοι δὲν ἔχουν φύλο
κι οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται.

Sydney - Brighton Le Sands 1-6-95

ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΤΑ

Ἡ ἀναπνοὴ τοῦ καθενός μας
 ρυθμὸς ἀσυντόνιστος
ἄνεμος ξεκομμένος ἀπ' τὴν κοινὴν
 ἐστία πυρὸς ἀειζώου
ἀρχίζει καὶ τελειώνει χωρὶς συντελεστές
 ἐξαρτήσεως
ἀκανόνιστος ἕως ἀναρχικὸς
σὰν τὸ φίδι ποὺ βλέπουν
 οἱ Aborigines
νὰ κινεῖται σὲ κυματισμοὺς ὀριζόντιους
 ὅμως πάντοτε
ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν.

Sydney - Brighton Le Sands 7-6-95

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Τὰ σίδερα πού πιάσανε τὰ χέρια Σου
καθὼς χαϊδεῦαν χρόνια μὲ στοργή
τὰ σπλάγχνα τῶν αὐτοκινήτων
κινοῦνται ἀκόμα καὶ δουλεύουνε
στοὺς δρόμους τοῦ νησιοῦ
ἐνῶ τὰ χέρια Σου ἔχουν λιώσει
μέσ' τὸ χῶμα!

Sydney - Brighton Le Sands 9-6-95

ΣΗΜΕΙΟΝ ΜΕΓΑ

Στὶς ἐσοχὰς καὶ ραβδώσεις
ποῦ κρυσταλλώθηκε τὸ κοχύλι
βλέπω ἀκόμη νὰ ῥχονται
καὶ νὰ φεύγουν
ἀσίγαστα κύματα.

Sydney - Melbourne 10-6-95

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

Ὁ ἀρχιτέκτονας δίνει μορφή
στὰ σχήματα
ὁ δάσκαλος στὰ πνεύματα
μὰ κόσμον κάνει μόνο
ὁ Θεός.

Melbourne 11-6-95

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

Τί σχέση ἔχει πού τὸ κεφάλι τοῦ ἦταν
 τριγωνικό;
 οἱ στίχοι τοῦ μυρίζουν γιασεμί
 καὶ πρωϊνὲς δροσοσταλίδες.
 Μὴ μὲ ρωτᾶτε λοιπὸν πῶς μὲ κατὰ-
 κτησε ὁ ἀδελφὸς τῆς οὐτοπίας
 καὶ ἅς μὴ μπορῶ ἀκόμη νὰ
 προφέρω σωστὰ τ' ὄνομά τοῦ
 μήτε τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τοῦ.
 Πάντως γνωρίζω πῶς μόνο ἐκεῖ μύ-
 ρισε τὸ γιασεμί
 τῇ βροχῇ καὶ τὸ χῶμα
 καὶ αὐτὲς οἱ ρίζες εἶναι πού
 συνεχίζουν νὰ μοσχοβολοῦν
 ὅταν μεταφράζονται ποιήματα.

Melbourne - Sydney 11-6-95

ΤΟ ΒΗΜΑ

Μονάδα ρυθμική πού σὲ πάει
ἄλλοτε μπρὸς κι ἄλλοτε πίσω
ἄλλοτε πάλι ἀναδιπλούμενη
σὲ κρατεῖ σταθερὸ
σ' ἓνα μονάχα σημεῖο
ὑπαινισσόμενη πιστότητα ἢ πένθος
φόβο ἢ ἀντίρρηση
ἢ ἔστω μόνο δισταγμό.
Ποιὸς θὰ ἐξιχνιάσει στήν κάθε κίνηση
πῶς ἐξελίσσονται οἱ ἀναλογίες τῶν
αἰνιγμάτων
ἀνάμεσα σὲ σκοτάδι καὶ φῶς;
Ποιὸς θὰ μπορούσε ν' ἀποκρυπτογραφήσει
μὲ μεγαλύτερη πιθανότητα
τὸν κώδικα τοῦ ἄγνωστου βηματοδότη;
Ὅποια κι ἂν εἶναι πάντα ἡ κρυμμένη
ἀλήθεια
μακαριστοὶ ὅσοι μᾶς δίδαξαν
βηματισμό.

Sydney - Brighton Le Sands 12-6-95

MONTEPNO ΓΡΑΨΙΜΟ

Γλῶσσα ὄχι ἀπλῶς ὑπαινικτικὴ
τιμητικὴ πρόταση στὴν εὐαισθη-
σία τοῦ ἄλλου
ἀλλὰ πραγματικὲς κατολισθήσεις
φωνητικῶν ποσοτήτων
στὴν ἄβυσσο τῆς ἀφασίας
ἐξαρθρώσεις μερῶν τοῦ λόγου
βαρβαρικὲς
ἀπαράδεκτες γιὰ ἄνθρωπο μὲ χα-
ρακτήρα
ὅπως ἄλλωστε ὅλες οἱ ἀσυνέπειες.

Sydney - Brighton Le Sands 12-6-95

ADVOCATUS DIABOLI

Τὸν λένε Δικηγόρο τοῦ Διαβόλου
ἀλλὰ δὲν εἶναι
γιατὶ ἀπλούστατα ὁ Διάβολος δὲν χρειάζεται
Δικηγόρο
ἔχοντας ἐξασφαλισμένες ἐκ τῶν προτέ-
ρων ὅλες τὶς δίκες
ἀφοῦ δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ὀρκισθεῖ
πὼς θὰ πεῖ τὴν «ἀλήθειαν
καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν».

Sydney - Brighton Le Sands 15-6-95

ΟΙ ΑΝΕΝΔΕΕΙΣ

Ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ.
(Ψαλμ. 118)

Φεύγοντας δὲν πῆραν μαζί τους
μήτε καὶ τὴν ἀναπνοή.
Γνωρίσανε τὴν βουλιμία τῶν ἐπιζώντων
καὶ ἦτανε ζήτημα τιμῆς
να διδάξουν μάθημα ὕψιστο
τὴν ἄκρα παραίτηση
γιὰ νὰμποροῦν ἀνενόχως νὰ αἰτοῦνται
ὕπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ κόσμου παντός.

Sydney - Brighton Le Sands 16-6-95

ΦΑΟΣ ΜΟΝΑΧΑ ΦΑΟΣ

Γεννήθηκα σ' ένα κενό
κι ανδρώθηκα στο χάος
γι' αυτό ή ψυχή μου αχόρταγη
κράζει πρὸς οὐρανὸ
φάος μονάχα φάος
νὰ ζήσει ὁ ἄνθρωπος.

Sydney - Brighton Le Sands 19-6-95

ΧΕΙΡ ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Κατάστικτα τὰ βράχια ἀπὸ στρείδια
καὶ πεταλίδες
σωπαίνουν στὴν ἀπόμερη ἀκτὴ
πατρὸν λησμονημένο
νά 'ρθεις ἐσὺ νὰ ἀντιγράψεις
συνδυασμοὺς τοῦ τυχαίου
ρυθμοὺς τοῦ ἀνεξιχνίαστου.

Sydney - Brighton Le Sands 24-6-95

ΟΝΕΙΡΟ ΤΟ ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΟ

Μέσα στη δίψα είναι ὅλο τὸ νερό.

N. Καροῦζος

Τὸ ὄνειρο δὲν εἶναι ὅπως θὰ νόμιζες
χιμαιρικὸ πουλὶ τῆς φαντασίας
εἶναι ἡ φιλοδοξία βαθύτερης ἀφῆς
τῶν ὑλικῶν μὲ τὸ πυκνότερο
εἰδικὸ βάρος.

Αὐτὰ εἶναι ἄλλωστε ποὺ μπαινοβγαίνουν συνεχῶς
στὶς αἰσθήσεις σου
μὲ σταθερὰ πολλαπλασιαζόμενες ἐπιφάνειες
μὲ γωνίες ὀξύτερες
κ' ἐν τούτοις μὲ ἀέρινες ἀντιστάσεις.

Melbourne - Adelaide 28-6-95

ΟΙ ΜΑΝΕΣ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ

«Οἱ ἄνδρες χάνονται νωρίς».

Γ. Ἰωάννου

Οἱ ἄνδρες χάνονται νωρίς
γιατὶ πονοῦν λιγότερο·
φαίνεται ὁ πόνος προεκτείνει τὴ ζωὴ
πέρ' ἀπ' τὴν κούραση
γι' αὐτὸ οἱ μάνες δὲν πεθαίνουν
ὅσο κι ἂν τὶς θάβουνε.

Ἀθήνα 25-7-95

ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ

«Φωτεινές κηλίδες σὲ σκοτεινὸ φόντο».

Δ. Μυταράς

Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ τέχνη
διπλὸς ἐναλλασσόμενος ὁρισμὸς
καθὼς οἱ αἰσθήσεις θηριομαχοῦν
ὕπονομεύοντας
τὴ δεσποτεία τοῦ σκότους.

Σάμος 31-7-95

ΦΘΟΡΕΣ

«Ἴνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται.»
(Ἀκολουθία κηδείας)

Στὰ παλιὰ σπίτια τρίζουν τὰ σανίδια
ὅπως τὰ κόκκαλα τοῦ γερασμένου ἀνθρώπου.
Ὁ ἥλιος πού τ' ἔθρεψε ὅλα
κ' ὕστερα τὰ σκέβρωσε
πρέπει ἀπὸ κάποια στιγμή καὶ πέρα
να μετάνοιωσε
γιὰ τοὺς ἀρμούς πού ἀρνήθηκαν τὴν
ἁρμονία.

Σάμος 1-8-95

ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΙ

Ἐκεῖνα τὰ μικρὰ παιδιά
ποὺ χάθηκαν στὸ σούρουπο
γιατὶ δὲν εἶχαν Μάνα νὰ τὰ κυνηγήσει
ἔχουν στοιχειώσει μέσα μου πικροὶ ὄνειδισμοὶ
καὶ βούρκωσαν τὴ δύση.

Ἀθήνα 3-8-95

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

«Ακόμη κι ἂν εἶναι Κυριακή ἄς ἔχω δίκιο
γιατὶ ὅποτε οἱ ἄνθρωποι ἔχουν δίκιο δὲν εἶναι νέοι».

E. E. Cummings

“Ἄν ἡ πρωτοτυπία εἶναι καρπὸς ἐλευθερίας
ν’ ἀποφύγεις σὰ λοιμώδη νόσο
τὴν ἐξασφάλιση.

Ἡ Κυριακή μπορεῖ νὰ ’ναι τὸ κλῆμα εὐγε-
νῶν πνευμάτων

ἀλλ’ ὅταν τὸ κοινὸ βρίσκεται σὲ ἀργία
ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ὑποτροπιάσει
τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα.

Τὸ προνόμιο τῶν νέων δὲν εἶναι τόσο
ὅτι διαθέτουν
ἀνθεκτικότερους ἰστούς.

Ἡ ἀπέραντη ὁμορφιά τους εἶναι μᾶλλον
ὅτι μποροῦν νὰ τοὺς ἀμφισβητήσουν
χωρὶς κυρώσεις

ἀπὸ παράφρονες καὶ μεθυσμένους
μέχρι κι ἀνήλικα παιδιὰ

ἐνῶ αὐτοὶ αἰσθάνονται πιὸ ρωμαλέοι
μπροστὰ σὲ κάθε νέα ἀντίσταση.

Ἄλλωστε μὴν ξεχνοῦμε πὼς ἂν ᾔθελαν
νὰ ’χουν δίκιο

θά ’πρεπε νὰ ’χαν αὐτοκτονήσει σ’ ἓνα παρελθὸν
ποὺ δὲν γνώρισαν

θά ’χαν ἀποδεχθεῖ πρὸ πολλοῦ τὸν θεσμό
τῶν ψευδομαρτύρων.

Ἄδελε - Ρέθυμνον 12-8-95

ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΗ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ

Τὴν ἀσυνάρτητη ζωή,
ὅπως ὁ μουλᾶς τὸ κοράνι του
λέκιασα.

Osip Mandelshtam

Εἶναι μιὰ ἐπικράτεια κι ὁ πόνος
ὅσο κι ἂν τὸν νομίζουν οἱ πολλοὶ
ἀπλὴ ἐκτροπὴ ἀπὸ τὴν ὑγεία
ψυχῆς καὶ σώματος.
Ὑπάρχει πάντα μιὰ μοιραία ὁδὸς
μιὰ πόρτα μὲ ἀριθμὸ συγκεκριμένο
ὅπου ληξιαρχοῦνται ἐρήμην τῆς δημο-
σιότητος
βασανιστήρια μιᾶς ἀόρατης ἐξουσίας
καὶ τῶν ὀδυνωμένων οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

"Αδελε - Ρέθυμνο 16-8-95

ΜΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

Κάθε φορά πού σωπαίνει ἓνας ἄνθρωπος
γίνεται μιὰ τελείως ἀπαρατήρητη
ἐκλειψη τοῦ ἡλίου
κ' ἄς μὴν εἶναι σὲ θέση πολλοὶ νὰ
μετρήσουν
τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς
τὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸ θυμάτων
τέτοιαις θεομηνίας.
Σὺ ὅμως πού σοῦ δόθηκε νὰ γνωρίσεις
ἀπὸ νωρὶς
πὼς ἡ ζωὴ δὲν εἶναι ἀγοραῖο ἐγχείρημα
νὰ παίρνεις καὶ νὰ δίνεις κατὰ βούλησιν
κάνε τὸν κόσμον νὰ δεῖ πὼς χρειαζόμαστε
συνεχῆ μετάγγιση
πὼς ἡ ἀλληλεγγύη εἶναι βαθύτερη
ὅταν συντηρούμαστε
μὲ τὰ λόγια τῶν ἄλλων.

Ἀθήνα 20-8-95

Ο ΠΑΝΙΚΟΣ ΤΩΝ ΑΘΩΩΝ

Ἡ αὐτοκτονία ἔγκλημα στιγμιαῖο
καὶ ἰδιώνυμο
δὲν ἦταν σὲ θέσῃ νὰ τρομάξει
εὐσεβεῖς καὶ ἐχέφρονες
ἂν καὶ ἐξαίρεση κραυγαλέα
ἀπὸ τὴν τάξῃ τοῦ Θεοῦ.
Ὁ μέγας πανικός τῶν ἀθώων, ἀντιθέτως
ποὺ κυφορεῖται ἀθορύβως
ἀπὸ τὴν φλύαρη Πέμπτη Λεωφόρο
ὥς τὶς ἀπόμακρες ἐρημιές
εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλο καὶ πληθαίνουν
ἐκεῖνοι ποὺ σωπαίνουν σὲ συντροφιές
καθὼς κ' ἐκεῖνοι ποὺ μονολογοῦν ὀλομόναχοι
μ' ὅλο καὶ ζωηρότερες χειρονομίες.

Θεσσαλονίκη 24-8-95

ΚΑΘΕ ΛΕΞΗ ΕΚΜΑΓΕΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Θὰ τὸ δηλώσω ξανὰ ἐπιμόνωνς
ὅσο κι ἂν γίνομαι φορτικὸς γιὰ τοὺς ἄμουςους
πὼς ἡ λέξη δὲν εἶναι γάντι πού τὸ ἀφήνεις
νὰ ξεχειλώσει αὐτοκαταργούμενο
διατηρώντας το παρὰ ταῦτα ἐν ἐνεργείᾳ.
Κάθε λέξη ἐκμαγεῖο προσώπου
ταξίδεψε μὲ τὴν ἴδια σημαίᾳ
στεργιὰ καὶ θάλασσα
γι' αὐτὸ μαγεμένη ἀπ' τὴν πιστότητα
τῆς πυξίδας
δὲν ἀνέχεται ἀβαρίες στὴν ἀφή τοῦ ὀρίζοντα.
"Ὅταν λοιπὸν ἀκοῦς μετριοπαθῆς
ἐκεῖ πού θέλουν νὰ ποῦν μετριοφρων
ἂν δὲν τοὺς πείσεις πὼς ἡ παθητικὴ συμπεριφορὰ
ἀδυνατεῖ νὰ γεννήσει τὴν ἐνέργεια τοῦ φρονήματος
ἔχεις κ' ἐσὺ προδώσει τὴν πυξίδα
ἔχεις σπιλώσει ἡττοπαθῶς
τὴν αἰθρία τοῦ ὀρίζοντα.

Athens - Bangkok 1/2-9-95

ΑΠΟΜΑΣΣΟΝΤΑΣ ΙΧΝΗ

Ἀπομάσσω τῆς μορφῆς Του τὰ ἔχνη
σὰν τὸν ἰδρώτα καὶ τὴν κόπωση
ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων
ἀπὸ τὶς ἀναρθρες κραυγές τῶν κτηνῶν
τοὺς κρωγμοὺς τῶν ὀρνέων
τῶν ἑρπετῶν τὸ ἐπιφυλακτικὸ σούρσιμο
τῶν ὀρυκτῶν τῇ θαμμένη σιωπῇ
τῶν παραλελυμένων τὴν ἀκίνησία.

Sydney - Redfern 5-9-95

ΚΑΙ Μ' ΟΛΑ ΤΟῦΤΑ

«Οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ Κυρίου αὐτοῦ».
(Ἰωάν. 13,16)

Μπῆκε στὴ μέση ὁ θάνατος
κι ἀπὸ πατέρα σ' ἔκανε παιδί μου.
Εἴκοσι χρόνια τώρα μεγαλύτερος
πόσα δὲν ἔχω ἀλήθεια νὰ σοῦ πῶ
ἀπ' τὴ συμβίωση μὲ γίγαντες καὶ νάνους
ποὺ δὲν τοὺς ἄκουσες μήτε τοὺς εἶδες.
Καὶ μ' ὅλα τοῦτα δὲν μπορῶ νὰ
ἰσοφαρίσω
τὴ φύτρα ποὺ μὲ δάνεισες.

Sydney - Brighton Le Sands 12-9-95

ΑΜΕΤΑΘΕΤΗ ΠΑΡΘΕΝΙΑ

«Ὁ ἥλιος πολεμάει τὴ θάλασσα».

Ὁκτ. Πάζ

Ἵπάρχει πράγματι ἓνα περίεργο εἰδύλλιο
ἀνάμεσα στὸν ἥλιο καὶ τὴ θάλασσα
μὰ ποιὸς θὰ τ' ὀνομάσει;
Ὅλοι ἐμεῖς κοιτᾶμε ἀπὸ τὴν κλει-
δαρότρυπα
πῶς κατορθώνει ὁ σεβάσμιος Δανδῆς
θωπεύοντάς της ἀπλῶς τὴν ἐπιδερμίδα
νὰ τὴν μεταμορφώνει σὲ καπνοὺς ἀθέατους
ποὺ σπεύδουν τελετουργικὰ νὰ τοῦ τυλίξουν
τὴν ξανθιά γενειάδα
κι ὅταν ἀργότερα τελειώνει τὸ μεθύσι
τῆς αὐτοκαταστροφῆς
ὅλα πάλι στὴ θέση τους ὑπαινίσσονται
ἀμετάθετη παρθενία.

Sydney - Brighton Le Sands 18-9-95

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑΚΙΣ

Αὐτὴ Θεέ μου ἡ ἄνιση προσπάθεια
μ' ὅλο λιγότερα μέσα
νὰ ὑπονομεύσω ὅσο γίνεται πιὸ πολλὰ
στὰ μέσα καὶ τὰ ἔξω
νὰ ἐλευθερώσω τὸ φῶς ποὺ δυναστεύεται
νὰ θέσω ὑπὸ νόμον τοὺς ἄδικους νόμους
νὰ ἐκταθῶ προσευχόμενος
κατὰ τὸ μέτρο ποὺ ὑπο-νομεύω ...

Sydney - Brighton Le Sands 22-9-95

ΜΕΤΡΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

*Σκύψε ἄν μπορεῖς στὴ θάλασσα τὴ σκοτεινὴ ξεχνώντας
τὸν ἥχο μιᾶς φλογέρας πάνω σὲ πόδια γυμνά.*

Σεφέρης

Δὲν τελειώνουν ἀκόμη, ἀδελφὲ
τὰ ἔργα τῆς θάλασσας
τοῦ χαλασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης.
Καθένας ἀγωνίζεται ὥς τὴν τελευταία στιγμή
ν' ἀναβάλει τὸν θάνατό του
χωρὶς ποτὲ νὰ θέλει νὰ μάθει
ποιὰ εἶναι ἡ τελευταία στιγμή.
Κανεὶς δὲν μᾶς ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ
εἰρωνευτοῦμε τὸν ἀγωνιζόμενο.
Κανεὶς δὲν θὰ μᾶς συγχωρήσει ν' ἀπελπίσουμε
τὸν ἐξαντλημένο.
Ποιὸν βλάπτει ἄν τὸν εἶδαμε νὰ σκιαμαχεῖ
ὀλομόναχος μέσ στο μεσημέρι;
Μήπως ὁ ἥλιος ρώτησε ποτὲ
γιὰ τὴν ἀντοχὴ τῶν ματιῶν του
γιὰ τὴν εὐαισθησίαν τῆς ἐπιδερμίδας του;
Ὁ θάνατος προσποιήθηκε, ἔστω γιὰ λίγο
τὸν εὐεργέτη;

Melbourne 23-9-95

Η ΣΠΑΣΜΕΝΗ ΣΤΑΜΝΑ

«Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως
οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ
ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς
ἡμῶν τελειωθῶσι.»

(Ἑβρ. 11,39-40)

Ἡ ἐπιθυμία νὰ θῆς νὰ ὀλοκληρώσεις
εἰς τὸ ἀκέραιο
γενοκτονία ἐν ἐξελίξει θεοστυγῆς
ὀλοκληρωτισμὸς λανθάνων
βεληνεκοῦς ἀδηφάγου.

Ἡδονὴ ποὺ δὲν ἀρκεῖται στὸ κλάσμα
καταδικάζει σὲ ὀριστική ἀσιτία
τοὺς λίγους καὶ τοὺς πολλούς.

Τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος δὲν τὸ γεύεσαι
παρὰ στὴ δίψα ποὺ γεννᾷ ὁ θαυμασμὸς
γιὰ τὸ αἰεὶ προσδοκώμενο
καὶ τὸ θαῦμα ἐπιτελεῖται ἀδιαλείπτως
μονάχα σὲ σπασμένη στάμνα.

Θεσσαλονίκη 13-11-95

ΥΣΤΕΡΟΦΗΜΙΑ

Δόξα δὲν εἶναι νὰ σοῦ ἀναγνωρίσουν
ὁποιοδήποτε κατόρθωμα
μήτε νὰ σ' ἀνοίξουν δρόμο νὰ περάσεις
ὅταν τὸ πλῆθος συνωθεῖται μπροστά σου
ἀσθμαίνουσα μάζα μονολιθική.
Δόξα εἶναι νὰ σὲ μιμοῦνται
χωρὶς κἄν νὰ θυμοῦνται τ' ὄνομά σου
ὅταν θά 'χεις πεθάνει πρὸ πολλοῦ.

Bangkok - Melbourne 21-11-95

CONDITIONS

Γιὰ ν' ἀντέξεις τὴ ρευστότητα στὶς ἀνθρώπινες
σχέσεις
θά 'πρεπε νὰ διαθέτεις τὴν ἐλαστικότητα τοῦ σύννεφου
τὴν εὐμάρεια τῆς ἀπρόβλεπτης βροχῆς
τὴν σιωπὴ τῶν πεσμένων φύλλων.

Bangkok - Melbourne 21-11-95

ΗΤΤΑ ΕΓΓΕΝΗΣ

Δέν εἶναι τὸ ρολοὶ ποὺ ρυθμίζει τὴ νύχτα
μήτε τὸ χτύπημα ποὺ μετράει τὴν πληγὴ
ἢ θλίψη εἶναι μιὰ ἥττα ἐγγενὴς
ὕπόθεση προσωπικῆς εὐγενείας.

Bangkok - Melbourne 21-11-95

Ο ΓΕΡΩΝ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

Τόσο πολὺ ἀγάπησε τοὺς ἀνθρώπους
πὺν τὸ θεώρησε μεροληψία νὰ κλείσουν
τὰ ὀστά του
σ' ἓνα τάφο γνωστό.
Παράγγειλε στὴ διαθήκη του ὅταν γίνει
ἡ ἐκταφή
νὰ τὰ σκορπίσουν σὰν ροκανίδια στὸν ἄνεμο
ἀνάμεσα στὶς καστανιές τοῦ Ἀγίου Ὁρους
πὺν κανεῖς ποτὲ νὰ μὴ μάθει
πόσο μακρὺ βρίσκεται ὁ Ἅγιος
μὲ τὸ ὀξὺ διορατικὸ χάρισμα
γιά νὰ ἐξακολουθήσει νὰ στηρίζει ὅλους
μὲ τὴν ἀπλετη ζεστασιὰ τοῦ προσώπου του.

Bangkok - Melbourne 21-11-95

ΑΜΝΗΣΙΑ

Ἐτσι πού φεύγουν ἀμνημόνευτες οἱ μέρες
καὶ λιγοστεύουν
τὰ πρόσωπα πού γνώρισες
εἶναι σὰ νὰ σταμάτησε ξαφνικὰ τὸ ρολοῖ
ἀπὸ μπαταρία πού ἄδειασε
καὶ δὲν σοῦ μένει παρὰ νὰ βαδίσεις στὰ τυφλὰ
τὸ ὑπόλοιπο τοῦ δρόμου.
Ποιὸς τώρα θὰ μετρήσει τὴ διάρκεια
σ' ἐπιδερμίδα νυχτωμένη
μὲ φεγγάρι χλωμὸ
καὶ μνήμη αἱμάσσουσα;
Ἴδου πῶς λύνει κάποτε ὁ χρόνος
μὲ μονοκονδυλιὰ
ὅλα ἐκεῖνα πού λέγαμε προβλήματα!

Sydney - Carss Park 23-11-95

ΟΠΩΣ Ο ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ ΣΤΟ ΚΟΜΠΟΣΧΟΙΝΙ

Λιγότερο ὀδυνηρὸ νὰ γειτνιάζεις
 μὲ δημόσιο μαιευτήριον ἢ νεκροταφεῖον
 παρὰ μὲ κελλὶ φυλακισμένων
ἔστω κι ἂν πρόκειται γιὰ σύγχρονες
 ἐγκαταστάσεις
 τοῦ τμήματος μεταγωγῶν.
Ἐκεῖ πού ἡ ἀφαίρεση ἦταν ὀριστική
 δὲν διαμαρτύρεται γιὰ πολὺ
 μήτε τὸ αἷμα μήτε καὶ ἡ μνήμη
 ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ σκεπάζει φαινομενικὰ
 ἓνα πράσινο τίποτα.
Ὅμως ἐκεῖ πού ἀκόμη λειτουργοῦν
 διαβαθμίσεις
οἱ στεναγμοὶ ἐξελίσσονται σὲ οἰμωγὰς
 κι ὅποιος δὲν ἀντέχει
 παραδίδεται στὶς ἀϋπνίες του
ὅπως ὁ καλόγερος στὸ κομποσχοίνι.

Sydney - Brighton Le Sands 28-11-95

ΑΥΘΟΡΜΗΤΗ ΕΚΛΟΓΗ

«Εἰκόνες ἔχετε πολλές. Εἰκόνα εἶσθε ὁ ἴδιος.»
"Ολγα F.

Χαρίζοντάς μου περίτεχνα δουλεμένο
Κινέζικο βραχιόνιο
μέ τὸ ὅποῖο βάζουν τὰ παπούτσια
κυρίως ἡλικιωμένοι
αἰσθάνθηκε αἰδήμονα συστολή
ἡ χριστιανὴ γυναῖκα τοῦ καθημερινοῦ μόχθου
καὶ φρόντισε ἐν ἀμηχανίᾳ νὰ δικαιολογήσει
τὴν αὐθόρμητη ἐκλογή.
Κανένα κείμενο νηπτικὸ δὲν κατόρθωσε
νὰ μοῦ ἀποκαλύψει ἀκαριαῖα χωρὶς νὰ μὲ
συντρίψει
τὴν ἀβυσσαλέα ἀπόσταση ἀπ' τὸ λειτουργικὸ
πρότυπό μου
ὅσο ὁ λόγος τῆς ἀπλῆς γυναίκας.

Sydney - Brighton Le Sands 1-12-95

ΤΟ ΥΦΟΣ ΜΙΑΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἡ στρογγυλὴ σταγόνα τοῦ νεροῦ
ποὺ τελικὰ κατακυλάει στὸ φύλλο τῆς
μανταρινιᾶς
καὶ πέφτει
ἡ ἡλιαχτίδα ποὺ τὴν συνόδεψε ἀνεπι-
φύλακτα
δίνοντας μορφὴ ὥς τὴν ὕστατη πτώση
κ' ἡ λευκὴ σελίδα ποὺ περιμένει
τὴν σπίλωση
ὥς κάθαρση παθημάτων
εἶναι τρία μέρη ἀπ' τὴν ἴδια τραγωδία
κόντρα σὲ ὕπνο καὶ θάνατο.

Sydney - Carss Park 2-12-95

ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΛΟΓΙΑ

Φωνήεντα,
οἱ ἐπηρμένες κραυγές θριάμβου
μάταιος θόρυβος θνητῶν.
Σύμφωνα,
τὰ βουβὰ δάκρυα μετανοίας
εὐλαβῆς καθαρμὸς
ἀλληγορία ζωῆς αἰωνίου.

Sydney - Melbourne 2-12-95

Η ΑΦΗΡΗΜΑΔΑ ΤΟΥ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥ

Τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα
 συνήθως μορφάζουν
 ἀκόμη κι ὅταν ὁμιλοῦν
 γιατί ἀπλουστάτα ὁ λόγος δὲν εἶναι
 δημόσιο γεγονός
 μήτε ἀρθρούμενη παρουσία.
 Ὁ λόγος εἶναι μυστικὴ συνοφρύωση
 ἀπὸ τὸ κρῦο ποὺ περονιάζει τὸν κόσμο
 καθὼς τὸ τραῖνο περνᾷ σφυρίζοντα
 καὶ δὲν γνωρίζεις πόσους σέρνει
 μήτε γιὰ ποῦ.
 Μ' ἄλλα λόγια ὁ λόγος κυοφορεῖται
 στὴν ἀναπόφευκτη ἀφηρημάδα τοῦ
 νοσταλγοῦ
 ποὺ δικαιουῖται ὥς τὴν ἄλλη ζωὴ νὰ τοῦ
 πληρωθοῦν
 ὅσα ἐδῶ τοῦ ἀφαιρέθηκαν ἀναιτίως.

Melbourne 4-12-95

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Στούς Δημήτρη καὶ Ἑλένη Κυπριώτη

Λένε πώς ένα κ' ένα δὲν κάνει δύο
ἀλλὰ καὶ ἑνδεκα
κι ἄλλοτε πάλι μονάχα ἓνα
κρυφῆς ταυτότητας.
'Εγὼ θὰ πρόσθετα μιὰ τέταρτη ἀλήθεια
τοῦ ένα κ' ένα ἴσον τρία
ἂν εἶν' ἀλήθεια πὼς μόνο οἱ δύο
γεύονται τ' ὄνειρο πραγματικότητας
τριῶν διαστάσεων.

Melbourne 4-12-95

ΕΥΜΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ

Ἀντιστέκομαι ἀκόμα
στοὺς συμβιβασμοὺς τοῦ νεροῦ.
Μ. Ζολωτάκης

"Ὅλη ἡ ζωὴ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο
 παρὰ μιὰ διατεταγμένη ἀγωνία
 ν' ἀντισταθεῖς κάθε λεπτό κάτω ἀπὸ
 ἀγνώστες συνθῆκες
 στὴ δεσποτεία τῆς ρευστότητας
 στὰ περιρρέοντα θέλγητρα
 ἀρχέγονης ἀοριστίας.
 Καθὼς οἱ αἰσθήσεις δὲν διαθέτουν
 στομάχι
 γιὰ κάποιους ἔστω κατὰ προσέγγιση
 φραγμοὺς
 θὰ πρέπει νὰ προλαβαίνεις τὰ γεράκια
 πρὶν ξημερώσει
 ἔχοντας κλείσει σταθερὸ συμβόλαιο
 μὲ εὐμενεῖς καταιγίδες.

Melbourne - Sydney 4-12-95

ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ

Δὲν ἔχουν πιά καθόλου ἔξοδα διατροφῆς
 συντηρήσεως ἢ στέγης
 κι ὅμως ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν ἀνάμεσά μας
 καθῶς:
 μὲ τὴν ἀνάσα μας συνεχίζουν νὰ δαγκώνουν
 μιὰ μερίδα ὀξυγόνο
 μὲ τὶς κινήσεις μας νὰ διαιωνίζουν τὰ
 χαρακτηριστικά τους
 μὲ στατικά στοιχεῖα τοῦ προσώπου μας
 νὰ θυμίζουν
 τὴν θλιμμένη τους τώρα φιγούρα.
 Τὸ μόνο ποὺ δὲν κάνουν πιά ἀπὸ πολὺ καιρὸ
 καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἔχει ἀνακουφίσει
 εἶναι:
 νὰ ψηφίζουν
 νὰ ἐξομολογοῦνται
 νὰ δυσπιστοῦν.

Sydney - Brighton Le Sands 5-12-95

MΟΡΦΕΣ ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ

Μόλις ανάβουν τὰ πρῶτα φῶτα
 ἢ νύχτα ἐνθαρρύνεται ἀπ' τὴν συνθηκολόγησιν
 καὶ σπεύδει ἐπιθετικῇ
 σὰν τὴν ἀρρώστεια πού ὑποτροπιάζει.
 Χτίζει μὲ ἐπιταχυνόμενο ρυθμὸ τὸ
 σκηνικὸ τῆς
 ἀπὸ τὰ πιὸ γλοιώδη ὑγρὰ
 τὰ πιὸ ἀλλόκοτα σώματα
 πρὸ πάντων ὅμως ἀπὸ τεράστιους ὄγκους
 σκοτάδια
 πού μπαινοβγαίνουν σὰν πηχτὸς καπνὸς
 στὶς ρωγμὲς τῶν τοίχων
 στὶς τσέπες τῶν σχολαζόντων ἐνδυμάτων
 στὰ μισάνοιχτα στόματα τῶν κοιμωμένων.
 Ὅλος αὐτὸς ὁ μακάβριος ἱστὸς
 ἀρχίζει νὰ ξηλώνεται στὸ πρῶτο δευτερόλεπτο
 μετὰ τὰ μεσάνυκτα
 καὶ διακρίνεις ὅλο καὶ πιὸ καθαρὰ
 μὲ βλέφαρα πού τσούζουν ἀπ' τὴν αὐπνία
 ὅπως τὸ ἀλάτι σὲ πληγὴν
 νὰ περιφέρονται οἱ μορφὲς τῶν Ἀσωμάτων
 καθὼς σπρώχνουν ἀλλεπάλληλες μπάλες σκοτάδια
 γκρεμίζοντάς τις θαρρεῖς ὀριστικὰ
 στὴν ἀπειλητικῶς χαίνουσα Ἄβυσσο
 ἀπ' ὅπου σὲ λίγο ἀναδύεται τὸ φῶς
 στὸν ὄργανισμὸ τῆς καινούργιας ἡμέρας.

Sydney - Brighton Le Sands 6-12-95

ΟΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΦΕΡΟΝΤΕΣ

Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες πρέπει πρῶτα
 νὰ ξέρουν
 καὶ ἂν δὲν ξέρουν πρέπει νὰ μάθουν
 πῶς ὅσο πιὸ ἀπαγορευτικὰ οἱ σκέψεις
 γιὰ τὸ παρελθὸν
 τόσο σκληρότερες οἱ πράξεις
 γιὰ τὸ μέλλον.

Sydney - Brighton Le Sands 8-12-95

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Αὐτὰ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα μέρος
τοῦ σώματος
ἓνα μέρος τοῦ λόγου
εἶναι ὀλόκληρος ὁ λόγος τοῦ κορμιοῦ
συμπυκνωμένος σ' ἓνα θύσανο θάμβους
βελοῦδο ἀρώματος
σὲ σχῆμα σιωπῆς.

Brisbane - Sydney 10-12-95

ΤΟ ΑΠΥΡΩΛΗΤΟ

« Ἀθῶα μιλημένος γιὰ τὰ πράγματα ὁλόκληρα».

π. Π. Καποδίστριας

Θὰ μπορέσεις νὰ σπάσεις τὰ πόδια
τῆς κατσαρίδας
χωρίς νὰ σὲ δοῦν οἰκολόγοι
ἀλλὰ θὰ παραμείνει ἀπροσμάχητο
τὸ μυστικὸ
τοῦ γενετικοῦ κώδικα
προστατευμένο ὅχι τόσο ἀπὸ ἀτέλεια
μέσων
ὅσο ἀπὸ τὴν ἀσημότητα ἔρπουσας ζωῆς.

Sydney - Brighton Le Sands 13-12-95

ΕΡΚΟΣ ΟΔΟΝΤΩΝ

‘Η κάθε μέρα φεύγει νικημένη
κ’ οί λέξεις γίνονται σκληρότερες.
Καθώς παλιώνουν τὰ δόντια μας
καὶ δὲν μποροῦν νὰ τὶς ἐμποδίσουν
ἐκεῖνες ἀντιστέκονται μὲ πείσμα πρόσθετο
κ’ ὑπάρχει κίνδυνος στὸ τέλος νὰ δηλώνουν
τελείως ἀντίθετα ἀπὸ κεῖνα τὰ μοναδικὰ
ποὺ μαγεμένοι τοὺς ἐμπιστευθήκαμε.

Sydney - Brighton Le Sands 14-12-95

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

“Όμως ... τῇ σκέψῃ
τοῦ ἀνθρώπου ποὺ κατάντησε κι αὐτὸς πρᾶμᾶτεια
δοκίμασε νὰ τὴν ἀλλάξεις, δὲν μπορεῖς.

Σεφέρης

“Άλλοτε οἱ τουρίστες ὅταν δὲν εἶχαν πιά
λεφτὰ
πούλαγαν τὸ πουκάμισο ἢ τὸ καπέλο
ἐμπιστευόμενοι γιὰ τὸ ὑπόλοιπο τῶν
διακοπῶν
στὴ φιλανθρωπία τοῦ ἥλιου
ἄλλωστε ἤξεραν πῶς στὸ Νότο
δὲν εἶχαν ἀκόμη πεθάνει
οἱ ἐφέστιοι θεοί.
Σήμερα ἡ αὐτολεηλασία ἔγινε πιὸ
θλιβερή
ξεπουλάει τὸ ἴδιο τὸ αἷμα
ποὺ δὲν γίνεται πάντα δεκτὸ
μήτε ἀκόμη ὡς χάρισμα
ἂν τὸ βροῦν μολυσμένο.

Sydney - Brighton Le Sands 16-12-95

ΑΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗ ΟΥΤΟΠΙΑ

«Ἡ πρωτοτυπία εἶναι μιὰ νεανικὴ διασκέδαση
ποὺ πρέπει κάποτε νὰ μείνει πίσω».

Σεφέρης

Δὲν εἶναι ἀπλῶς νεανικὴ ματαιοδοξία
τὸ νὰ διεκδικεῖς πρωτοτυπία
σ' ἓναν κόσμον κοινὸ
ποὺ βρῆκες ὀλοκληρωμένο πρὶν ἀπὸ σένα
νὰ τὸν γεύονται ἀλληλέγγυοι μαζί σου
ὅσοι δὲν ἔχασαν τὴν ἀνθρωπιὰ τους.
Πρωτοτυπία εἶναι ἡ ἀφιλάνθρωπη
οὕτοπία
νὰ ἰσχυρίζεσαι πὼς τετραγώνισες τὸν κύκλο
δηλαδὴ πὼς ἔσπασες τὸν ὀμφάλιο λῶρο τῆς γῆς
ἐνῶ ἀπ' αὐτὸν ὑπάρχεις κι ἀνασαίνεις
ψάχνοντας μέσ' ἀπὸ στεριὰ καὶ θάλασσα
πῶς θ' ἀναρριχηθεῖς στὸν οὐρανό.

Sydney - Brighton Le Sands 17-12-95

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Σφύριζε-σφύριζε
κουλουριασμένο στη ρίζα τοῦ δέντρου
τὸ φίδι καὶ σφύριζε
στη ρίζα τοῦ δέντρου καὶ στὸν πάτο τῆς
θάλασσας
ἦταν μονάχα τὸ φίδι κουλουριασμένο
καὶ πονοῦσε καὶ σφύριζε.

Sydney - Brighton Le Sands 12-12-95

ΔΙΩΞΕΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΧΩΣ ΟΙΚΤΟ

Χάρισέ μου τὴν ἐπάνοδο τῶν Ἐφήβων.

Μ. Καλαντζόπουλος

Βγάλτε τους ἔξω ἀπ' τὴν κατάνυξη
τῆς λευκῆς σελίδας
χωρὶς ἀναβολή
διώξτε τους δίχως οἶκτο.
Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κραιουργοῦν τὴ
μουσικὴ
μὲ τέτοιους ὀγκόλιθους
κ' ἐμεῖς νὰ χειροκροτοῦμε ὡς ἀδαεῖς
κάθε φορὰ πού γεννιέται
καινούργιο ἔκτρωμα.

Sydney - Brighton Le Sands 20-12-95

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΘΕΙΑΣ

Ὅσοι δὲν πίστεψαν στὴ θεία παρεμ-
βολή
θά 'πρεπε νὰ φοβοῦνται τὴν ποίηση.
Ἐν τούτοις φτάσαμε σὲ τέτοια ἀναλ-
γησία
μὲ τὸν ὑπερπληθυσμὸ τῶν βαρβάρων
ποὺ μετροῦμε πιά μόνο μέσω τε-
θλασμένης
τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς εὐθείας.

Sydney - Brighton Le Sands 21-12-95

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Κάποτε τὰ *Καθίσματα*
γίνονται
Ἀναβαθμοί.

Sydney - Brighton Le Sands 21-12-95

ΣΙΩΠΗΛΗ ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΤΑ

«Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.»
(Ματθ. 5,9)

Τὸ ἥθος τοῦ γενναίου εἶναι νὰ δέχεται
δυὸ μαχαιριές καὶ νὰ κρύβει τὴ μία
ὅχι γιὰ νὰ ξεχάσει τὴν πληγὴ
ἀλλὰ νὰ καταργήσῃ τὸ μαχαίρι.

Sydney - Brighton Le Sands 22-12-95

ΟΙ ΑΝΤΙΔΙΚΟΙ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΣΟΥ

Διαβάζοντας δένεις ξανά τὸν μίτο
τῆς Ἀριάδνης
ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ τὸν ἔσπασε ὁ ἄνεμος
ἢ ὁ δόλος τοῦ χρόνου
γιά νὰ μὴ γίνει ὁ θάνατος ὀριστικός.
Οἱ ἀντίδικοι τῆς φωνῆς σου πολλοὶ
ἀδυσώπητα ὀρκισμένοι
στὸ ἀειπάρθενο τῆς μουγγαμάρας
μὰ πιὸ πολὺ ἐπικίνδυνος ὁ χάρτινος πύργος
ποὺ ἔχει πείσει τοὺς ἀφελεῖς πὼς συντηρεῖ
τὴν ἀνάσα μας
μέχρι σημείων στίξεως
μὴ λογαριάζοντας ὅμως τοὺς ἀναλφάβητους
Γενιτσάρους
ὅπως τοὺς πολλαπλασιάζει ἡ ραστώνη τῆς
τεχνολογίας
ὅπως τοὺς ἐμψυχώνει τὸ θράσος
ἀνίδεων καταναλωτῶν.

Sydney - Brighton I.e Sands 23/24-12-95

Η ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ἡ μονάδα στὴν ποίηση εἶναι ἡ λέξη.

Γ. Σεφέρης

Ἀπὸ τὸ πῶς προφέρεις κάθε λέξη
ἀπὸ τὶς ἀλλοιώσεις τοῦ προσώπου
καὶ τὴ ρευστότητα τῆς φωνῆς
θὰ καταλάβω πόσο ὄργωσε μέσα σου
ἡ ραδιενέργεια τῆς ἀλήθειας,
καθὼς κουβαλᾷς πανωπάλαμα
«προκὰ» μονάδες τοῦ ἀνθρώπινου λόγου
παρμένες ἀπὸ λεξικά καὶ διαβάσματα
μὲ ὕφος θαυματοποιοῦ.

Sydney - Brighton Le Sands 24-12-95

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΩΝ ΚΤΙΣΤΩΝ

«Ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.»
(Β' Πέτρ. 1,16)

Ὅταν τὸ κύμα σκεπάζει παλινδρομικὰ
τὸν ἀσυγκίνητο βράχο
μὴν ὑποπέσεις κ' ἐσὺ στὴν πλάνη καὶ δηλώσεις
«φαινόμενο μηχανικό».
Εἶν' ὁ ἀσίγαστος ἔρωτας τῶν κτιστῶν
ποὺ τὰ ὠθεῖ νὰ ἐπικαλύπτονται ἀμοιβαίως
ἀναζητώντας ἀπεγνωσμένα τὸ πλήρωμα
τῆς ζωῆς
μέσ' ἀπὸ τὴν ὁδὺν τοῦ ἐν ὄψει θανάτου.

Sydney - Brighton Le Sands 26-12-95

ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑ

*Πλουτίζοντας τὴ συλλογὴ του μὲ παιγνίδια
ποὺ τὰ στερήθηκε μικρός.*

Σπ. Κατσίμης

Μὴ ναυαγήσουν οἱ αἰσθήσεις
σὲ ρηχὰ νερά
τὸ σκοτάδι τοῦ βάθους κρύβει κινδύνους
αἰφνιδίου θανάτου
ἀλλὰ καὶ χλοερὲς ἐκπλήξεις ζωῆς.

Μελβούρνη 28-12-95

ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ὑπάρχουν ἀλήθειες πὺ δὲν εἶναι γιὰ ὅλους
τὸ ἴδιο ἀλήθειες
κι ἄς τὶς νομίζουμε ἀπὸ ἄγραφη συμφωνία
προφανεῖς βεβαιότητες.
Τὸ φῶς δὲν εἶναι εὐεργετικὸ
σ' ὅλα τὰ μάτια
ἄρα δὲν εἶναι σ' ὅλους ἐπιθυμητὸ
μήτε τὸ ἴδιο λαμπρὸ ὅλες τὶς ὥρες
ἀκόμη καὶ στὰ ἴδια μάτια.
Τὸ τέλος τοῦ κόσμου ἐφιάλτης καθολικὸς
δὲν εἶναι ἡ κορυφαία ἀπογοήτευση
μιᾶς κοινῆς ἐμπειρίας·
ὁ κόσμος τελειώνει κάποτε γιὰ τὸν
καθένα μας
τόσο ἀθόρυβα μὰ καὶ τόσο προσωπικὰ
πὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πῶς
δὲν γνωρίζουμε
τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Μελβούρνη 30-12-95

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας	7
Τὸ ἀναπαλλοτρίωτο χρυσάφι	8
Τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος	9
Ἕνας χρησμός	10
Ὁ ἄλλος κώδικας	11
Ἄμμος	12
Ἡ μοναξιά τοῦ φεγγαριοῦ	13
Ἡ δόξα τῶν ἀθώων	14
Ἕνα ἀκόμη ναυάγιο	15
Τὸ προστατευτικὸ σὰν	16
Ἡ τελευταία ἀμηχανία	17
Ἡ ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων	18
Ἀνενδεεῖς σὰν ἡμίθεοι	19
Ἀλλοίμονο ἂν κι ὁ οὐρανός	20
Οἱ ἀδιάδοχοι	21
Εἰρηνικὸς Ὀκεανὸς	22
Τὰ σώματα τῶν πραγμάτων	23
Ἐκ περιτροπῆς	24
Ὁ προνομιούχος τῶν δακρύων	25
Τὰ τρία μὴ	26
Ἡ ἑβδομη νοσταλγία	27
Θαλασσινὸ στιγμιότυπο	28
Ὁ τρόπος δὲν κωδικοποιεῖται	29
Ἱεραρχία ἐνδυμάτων	30
«Σχέδιον Φιλοκτήτης»	31
Μιὰ μὲ τὸ κόμμα μιὰ μὲ τὴν τελεία	32
Τὸ τραγούδι	33

Πρὸς τερατολογοῦντας	34
Ἀπρόβλεπτο καὶ προγραμματισμένο	35
Ρευστὰ ὁρόσημα	36
Τρυφερότητα καὶ ἀνιδιοτέλεια	37
Συμπέρασμα τελικό	38
Τούναντίον	39
Ἄνες ἄφες τὰς πτώσεις	40
Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι	41
Συνέχεια καὶ συνοχή	42
Σὰν ἀπόντες	43
Βάρδιες	44
Ἀπὸ τὴν γενεαλογία τῶν λέξεων	45
Οἱ ἐργένηδες	46
Θλιβερὴ παγίδα	47
Τὰ σκουπίδια	48
Προσοχὴ μὲ τίς λέξεις	49
Ἡ «ἐνὸς λεπτοῦ σιγή»	50
Πέρα ἀπὸ τὴν ἀντίφαση	51
Ὀνειροκρίτης	52
Σταγὸνα καὶ ὠκεανός	53
Κατάφαση ἀφασίας	54
Ἰσολογισμοὶ τοῦ μετανάστη	55
Θαυματουργία ἀδιάλειπτη	56
Τὸ ἦθος τοῦ ἡττημένου	57
Ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς	58
Χρεωκοπία	59
Alexander	60
Ἀτομικότητα	61
Παράπονο	62
Σημεῖον μέγα	63
Διευκρινίσεις	64
Ὁ ἀδελφὸς τῆς οὐτοπίας	65

Τὸ βῆμα	66
Μοντέρνο γράψιμο	67
Advocatus diaboli	68
Οἱ ἀνενδεεῖς	69
Φάος μονάχα φάος	70
Χεὶρ ἀνωνύμου	71
Ὅνειρο τὸ παρεξηγημένο	72
Οἱ Μάνες δὲν πεθαίνουν	73
Ἐναλλασσόμενος ὀρισμός	74
Φθορές	75
Ὀνειδισμοί	76
Τὸ προνόμιο τῶν νέων	77
Ἀκαταμάχητη ἐπικράτεια	78
Μὲ τὰ λόγια τῶν ἄλλων	79
Ὁ πανικὸς τῶν ἀθῶων	80
Κάθε λέξη ἐκμαγεῖο προσώπου	81
Ἀπομάσσοντας ἵχνη	82
Καὶ μ' ὅλα τοῦτα	83
Ἀμετάθετη παρθενία	84
Καὶ πάλιν καὶ πολλάκις	85
Μέτρον πάντων χρημάτων	86
Ἡ σπασμένη στάμνα	87
Ὑστεροφημία	88
Conditions	89
Ἦττα ἐγγενής	90
Ὁ Γέρων Πορφύριος	91
Ἀμνησία	92
Ὅπως ὁ καλόγερος στὸ κομποσχοῖνι	93
Αὐθόρμητη ἐκλογή	94
Τὸ ὕφος μιᾶς στιγμῆς	95
Χαρακτηρολογία	96
Ἡ ἀφηρημάδα τοῦ νοσταλγοῦ	97

Ἡ τέταρτη ἀλήθεια	98
Εὐμενεῖς καταιγίδες	99
Οἱ πρόγονοι	100
Μορφές τῶν ἄσωμάτων	101
Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες	102
Τὰ μαλλιά	103
Τὸ ἀπυρόβλητο	104
Ἐρκος ὀδόντων	105
Ἄλλοτε καὶ τώρα	106
Ἀφιλόνητο οὐτοπία	107
Μεταφυσικὸς ἐφιάλτης	108
Διώξετε τοὺς δίχως οἶκτο	109
Τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς εὐθείας	110
Δικαιοσύνη	111
Σιωπηλὴ γενναιότητα	112
Οἱ ἀντίδικοι τῆς φωνῆς σου	113
Ἡ ραδιενέργεια τῆς ἀλήθειας	114
Τίς οἶδε	115
Ὁ ἔρωτας τῶν κτιστῶν	116
Παράγγελμα	117
Ἀλήθειες	118

